

崇德

仙佛慈訓

TIÊN PHẬT TỪ HUẤN

濟公活佛 慈訓

TÊ CÔ NG HOẠT PHẬT từ huấn

西元二〇一一年歲次辛卯七月十五、二十二日

Nhằm ngày 15 & 22 tháng 7 Tân Mão, năm 2011

發一崇德 台北道場 中壢區 蓄德壇

Phát Nhất Sùng Đức đạo trường Đài Bắc, khu Trung

Lịch, Súc Đức Đàn

社會界越語兩天率性進修班

Giới xã hội Việt ngữ, hai ngày Lớp Suất Tính Tiến Tu

中華民國一〇〇年歲次辛卯 七月十五日
中壢 蓄德佛堂恭求仙佛慈悲指示訓

愛就是心無掛碍 所以無私博愛
愛就是心無恐怖 所以無求廣愛
愛可以遠離顛倒夢想 所以無盡真愛
愛可以解釋貪嗔痴患 所以人間有愛

吾乃

南屏濟公 奉

申 旨 降樓中 進門參叩

皇 申 容 問聲賢徒各否安寧
定靜心氣主敬存誠
再待師來將訓文評

哈哈

Xin chào, Xin chào 徒兒大家各安好
來到此地為何事呢 請翻譯
為師我說一句就翻一句 好嗎
徒兒大家可好嗎（好）

翻譯請站出來 準備好了嗎
可知今日來此為何事
是不是開智慧與開法會呢
佛堂裡有很多善知識與很多好前賢
可以解開徒兒們塵封的心靈
所以來到此處 人人猶如身處天堂
這是徒的根基與緣份 也是徒兒的好福份
可以求大道更能入佛堂
開此法會雖然是一天的時間
但卻可以換來 一生的清明與快樂
可以了解人生所為何來
非同草本一般腐朽
人人可以如仙佛菩薩一般
受人敬仰與朝拜 因為仙佛菩薩
皆是人來修成的 知道嗎
爾們在家庭裡 亦可成就仙佛菩薩
因為今朝三期普渡 白陽應運
入世可以好修行
發愿可以立功德
這是千載難逢的好機會

徒兒們大家都是智慧、有福報
所以今日才能逢此大道來修辦
徒兒們更神奇的是 坤道應運
在此時此刻 可以同古時修道人一般
在家出家 孝悌 將家庭營造成彌勒家園
崇 將家庭塑造成快樂天堂
要知道 立志 崇敦 德道 禮品
快樂天堂與彌勒家園 之成就與建造
是在每個人的肩上 人人有責
人人亦有一份 當仁不讓的歸屬
所以徒兒們 每一個人都很重要
而徒兒們的每一個行動
都影響著每一個人
希望好徒兒 記住自己的愿
了解自己的心 讓你們的心
能時時處於春風之中
如和煦的暖陽 溫暖每一處寒冷的地方
不管是人、事、物 皆須要徒兒們的愛
來回饋自己與眾生 好嗎？
為師恭喜徒兒們

能入聖賢之門 能登菩薩之堂
這乃是非常的難能可貴的
可見徒兒們累世裡 定是修行之人
所以今日裡

咱們能夠齊聚在佛堂裡 研究經典
明白生死這一大事

從今往後不再迷昧
不再浪費爾們的青春歲月

將爾們有限的時間
開拓成無限的慧命承傳 好嗎

記得哦 爾們已入濟公門

問問大家 要不要有禮貌

要不要有智慧

要不要有責任

要不要來發心

要知道喔 心發眾生可渡 知道嗎？

大同世界清平大同 當然是指日可待

是不是呢

今既為人則當要守 三綱五倫

將人的本份盡到 自然可以成就仙佛

知道嗎

徒兒徒兒師愛你們

日日祈求徒兒們

在生活裡 能長智慧

在修辦裡 工作之時能行無私的大愛

徒兒們要不要做呢

那咱們師徒一起手牽手 心連心

來成就每一個當下 好嗎

唱唱我們都是一家人

為師我也就隱於佛堂 陪伴愛徒

哈哈止

IKTCD S

Ngày 15 tháng 07 Tuế thứ Tân Mão năm thứ 100 Trung Hoa Dân Quốc
Tại khu Trung Lịch Phật Đường Súc Đức cung cầu tiên phật từ bi chỉ thị huấn

Yêu là tâm không lo ngại, cho nên bác ái vô tư
Yêu là tâm không sợ hãi, cho nên không cầu quảng ái
Yêu có thể tránh xa ảo mộng điên đảo, cho nên chân ái vô tận
Yêu có thể giải thích tham sân si khuể, cho nên nhân gian hữu ái

Ta là Nam Bình Tế Công phụng Mẫu chỉ giảng Phật đường, vào cửa tham khẩu Hoàng Mẫu, hỏi thăm các học trò ngoan hiền có khỏe không? Các con hãy định tĩnh tâm khí, chủ kính tôn thành nghe lời thầy dạy.

Xin chào! Xin chào! Các đồ nhi của Thầy có khỏe không?

Các con đến đây là vì việc gì? Mời phiên dịch.

Thầy nói một câu con dịch một câu có được không?

Các con có khỏe không? (Khỏe) Mời phiên dịch đứng ra đây, con đã chuẩn bị xong chưa?

Các con có biết hôm nay đến đây là vì việc gì không? Có phải đến đây để dự Pháp Hội và mở mang trí tuệ không? Trong Phật Đường có rất nhiều tri thức lương thiện và có rất nhiều tiền hiền tốt, có thể giúp các con mở ra tâm linh bị đóng trong bụi mù, cho nên đến đây xem như các con được sống trong cảnh thiên đàn, đây là căn cơ và duyên phận của các con và cũng là phúc phận của các con. Các con được cầu Đại Đạo lại được vào Phật Đường tham dự Pháp Hội, tuy thời gian chỉ là một ngày, song có thể đổi lại sự thanh minh và niềm vui của cả cuộc đời. Các con có thể hiểu được cuộc đời đến từ đâu, không như cây cỏ bị mục nát, tất cả mọi người đều có thể được kính ngưỡng và tôn thờ như tiên phật bồ tát, tại vì tiên phật bồ tát đều do con người tu thành, các con có hiểu không?

Các con sống trong gia đình cũng có thể tu thành tiên phật bồ tát, do ngày nay là Tam kỳ phổ độ, Bạch dương ứng vận. Các con nhập thế có thể tu hành, phát nguyện có thể lập công đức, đây là cơ hội tốt nghìn năm khó gặp. Các con đều là những người có trí tuệ, có phúc báo, cho nên hôm nay mới gặp được Đại Đạo để tu hành. Điều kỳ diệu hơn là khôn đạo ứng vận, tại thời kỳ này có thể tu Đạo như người xưa, các con có thể xuất gia tại gia, có thể xây dựng gia đình của mình thành gia viên Di Lạc, tạo dựng gia đình thành thiên đàn hạnh phúc. Các con nên biết rằng việc xây dựng thiên đàn hạnh phúc và gia viên Di Lạc là nhờ vào đôi

vai của các con, mọi người đều có trách nhiệm, mọi người đều có quyền quyết định hướng đi đúng đắn cho mình, cho nên tất cả các đồ nhi đều rất quan trọng, mỗi hành động của các con đều ảnh hưởng đến người khác. Thầy hy vọng các học trò ngoan của Thầy hãy ghi nhớ lời nguyện của mình, hiểu lòng mình, để tâm các con luôn luôn sống trong làn gió mùa xuân, như ánh nắng ấm áp sưởi ấm những nơi còn giá lạnh. Bất kể là người, vật hay việc đều cần tình yêu của các con, để các con đền đáp lại bản thân và chúng sinh, được không các con?

Thầy chúc mừng các con có thể bước vào cánh cửa Thánh hiền, có thể bước vào ngôi nhà của Bồ tát, điều này hết sức đáng quý và cũng có thể thấy được các con đều là những người tu hành trong các kiếp trước, cho nên hôm nay chúng ta mới có dịp đoàn tụ tại Phật đường này để cùng nhau nghiên cứu kinh điển, hiểu được chuyện sinh tử. Từ nay về sau các con không còn mê muội, không còn lãng phí thời gian thanh xuân của các con nữa. Hãy tận dụng thời gian hữu hạn của mình để truyền thừa tuệ mệnh vô hạn, được không các con?

Các con nhớ nhé, giờ thì các con đã bước vào cánh cổng Tế Công. Thầy hỏi các con nhé, các con có cần lễ phép không? Cần trí tuệ không? Cần trách nhiệm không? Cần phát tâm không? Các con nên biết rằng, phát tâm thì sẽ độ được chúng sinh, thế giới đại đồng tất nhiên sẽ sớm ngày trở thành hiện thực, đúng không các con?

Đã là con người thì phải giữ tam cương ngũ luân, làm tròn bổn phận của con người tự nhiên sẽ có thể trở thành tiên phật, các con hiểu không?

Các đồ nhi của Thầy ơi, Thầy yêu các con, Thầy ngày ngày mong các con trong cuộc sống có thể tăng thêm trí tuệ, mong các con trong quá trình tu đạo cũng như trong công việc có thể hành đại ái một cách không vì lợi ích riêng, các con có đồng ý không? Thế thì Thầy trò chúng ta hãy cùng nhau tay nắm lấy tay, tâm nối liền tâm để làm tốt mọi sứ mệnh hiện tại, được không các con? Hãy cùng nhau hát bài “Chúng ta là người một nhà”. Hôm nay Thầy động viên các con đến đây, Thầy ẩn mình trong Phật đường, và luôn luôn ở bên cạnh các học trò yêu quý của Thầy.

IKTCD S

濟公活佛行誼：

浙江省天台縣，有一位宰官姓李名茂春，為人純正不貪名利，後辭官隱居。他的原配王夫人，樂善好施，結婚三十年尚無子嗣。一天晚上，王夫人夢見一位紫腳金色的人拿一朵五彩色的蓮花送給她，她毫不躊躇地把它吞下肚，從此就身懷六甲，於宋光宗元年十二月初八日，生下一名面如滿月，眉目清秀的男嬰，這就是我們的活佛老師。

活佛老師自幼熟讀四書五經、諸子百家，不僅精通文理，而且吟詩作賦樣樣精通。有位道清長老欲度化活佛老師，活佛老師說：「我尚有三件大事未了，所以難以接納長老的美意，一是古今沒有一個頑鈍的高僧，所以我還很幼稚且書又讀不多，那敢妄想的忝了上乘的精微。二是天下沒有一個不孝的佛菩薩，何況我的父母在堂，上無兄，下無弟可奉養父母，怎敢棄父母不顧，而去出家。三是出家傳燈必要有高僧摩頂，現在叢林佛堂雖多，卻少有摩頂的大善知識，所以我不敢冒然出家。」道清長老認為前一、二項，活佛老師已具足，至於第三項，長老可以擔得，於是活佛老師就問：「老師父此身，住在世間有幾年了？」道清長老回答：「老僧住世，已有六十二年之餘了」活佛老師問：「此身既然住世六十二年餘，那麼身內的這一點靈光是住在什麼地方？」這話一問，竟問倒了道清長老。

到了十八歲，王夫人染病，不到幾天竟與世長辭，父親繼之也撒手西歸，人命的無常，使老師感悟時光的易逝，生死大事不容忽視，於是到杭州西湖靈隱寺拜遠瞻堂長老出家學習打坐，活佛老師一夜之間跌了好幾回，他想著：「我出家的目的是指望能明心見性，而對佛法有所體驗了解，但是，如今卻像死人似的只坐在聾聽瞎視中，這和那些土木泥膏像有什麼差別呢？因此要去拜辭方丈準備回家。在方丈室的遠瞻堂長老已知老師的情況，當活佛老師到了方丈室，遠瞻堂長老叫活佛老師走近些，就往面門打一巴掌，並且大喝說：「自己來處還不悟，倒向老僧尋去路，這一掌，打你這個沒記性。」這麼一打竟把老師給打開悟了，老師遂記得自己的前世因緣，於是在他的心坎裡，已經灑然脫去下根性，而添上了「上根智」。

活佛老師為了抹藏本相，和光同塵，他的一舉一動，都是帶著幾分癡癡醉醉的姿態，有時帶著一班孩子在冷泉寺玩遊戲，有時和一大群猿猴翻筋斗，有時自個兒遊山玩水，高唱山歌，有時大街小巷與人結緣，鞋子破、

帽子破，身上袈裟也破，但是秉著一份濟世救人的慈悲心腸，那裡不平那裡就有活佛的蹤影。有一個人為了找尋自己的女兒，遍尋不著，內心十分痛苦失望，準備上吊自殺，濟佛百般勸化，又用佛力幫助此人找到女兒，父女團聚，重溫天倫。有一回，濟佛路經一個村莊，適巧有人結婚娶親，全村正在慶祝，但是濟佛知道村旁的那座山即將傾倒，於是活佛老師搶了新娘，背了就跑，全村的人也追著濟佛跑，一直追到村莊外，此時，山倒了將村莊壓平了，若活佛老師不適時逗著大家追他，則全村的村民性命不保，村民見此，真是驚心動魄，也了解活佛的用心。

有一朝官叫沈五官，與活佛老師相識，一次他請活佛老師喝酒，欲試一下活佛老師的定力，找了一個姑娘陪活佛老師，活佛老師酒醉心頭定，不動如山，活佛老師獨自睡在炕上，那位姑娘自己也睡去了，轉天清早，沈五官聽那姑娘提起，深深地佩服說：「道高龍虎伏，德重鬼神欽，真不愧為一個出家人。」活佛老師遊化人間的事跡很多，十分精彩。五十幾年的遊戲神通，自山明水秀的西湖以及江南太湖流域一帶，都傳頌著濟佛的神跡，數十年來勸化人心，除魔降妖，挽天地正氣於不倒，立人間綱常於不墜，宋朝的濟公活佛，家喻戶曉，傳為千古美談。

濟佛為了在人間繼續救苦救難，不戀先天果位，倒駕慈航，在人間降世七十二回，廣渡有情、隨緣渡化，所以我們很多前賢在過去世當中曾為老師的親朋、眷屬及弟子，因此在這次普渡三曹中，我們又拜在活佛門下，這一世與老師的緣分，就更加殊勝了。我們沾恩躬逢此白陽時期，應該自我體察此殊勝因緣，積極投入修辦行列，己立立人已達達人，以報天恩師德於萬一，才不虛度此生。

IKTCD S

CHUYỆN KỂ VỀ THẦY TẾ CÔNG HOẠT PHẬT

Tại huyện Thiên Đài, tỉnh Triết Giang, có một vị quan tể họ Lý tên là Mậu Xuân, ông là người chính trực không tham danh lợi, về sau từ quan ở ẩn. Vợ ông là Vương phu nhân, thích bố thí giúp đỡ người khác, hai người đã kết hôn được 30 năm nhưng vẫn chưa có con nối dõi. Một đêm nọ, Vương phu nhân nằm mộng thấy một người có bàn chân màu kim tím tay cầm đoá hoa sen năm màu tặng cho bà. Vương phu nhân đã nuốt đoá hoa sen đó vào bụng mà không hề do dự, từ đó bà đã mang thai lục giáp. Vào mùng 8 tháng 12 năm thứ nhất đời vua Tống Quang Tông, đã hạ sinh một bé trai có khuôn mặt tròn trịa, khôi ngô tuấn tú. Bé trai đó chính là thầy Tế Công Hoạt Phật của chúng ta. Từ nhỏ thầy Tế Công đã đọc thuộc tứ thư ngũ kinh và trư tử bách gia. Thầy không những tinh thông văn lý, mà còn giỏi việc ngâm thơ viết phú. Có vị Đạo Thanh trưởng lão muốn độ hoá thầy Tế Công, thầy đã nói rằng: “ta còn ba việc lớn chưa làm xong, cho nên khó lòng có thể tiếp nhận ý tốt của trưởng lão, thứ nhất là, xưa nay không hề có vị cao tăng nào ngu si đần độn cả, còn ta thì hãy còn ấu trĩ, cũng không đọc nhiều sách, đâu dám vọng tưởng đưa mình lên đẳng cấp thượng thừa. Hai là, thiên hạ không thể có một vị phật bồ tát bất hiếu, huống hồ cha mẹ ta còn sống, trên dưới đều không có anh em có thể phụng dưỡng cha mẹ, thì làm sao ta dám bỏ mặc cha mẹ không lo để đi xuất gia? Thứ ba, việc xuất gia truyền đăng thì cần phải có cao tăng tuyệt đỉnh, hiện nay đền chùa tuy nhiều, song lại rất hiếm tri thức đại thiện tuyệt đỉnh, cho nên trước khi suy nghĩ kỹ ta đâu thể tùy tiện xuất gia.” Đạo Thanh trưởng lão cho rằng hai điều đầu tiên, thầy Tế Công đã hội tụ đủ, riêng điều thứ ba, trưởng lão có thể gánh vác được, thế là thầy Tế Công liền hỏi: “Xin hỏi trưởng lão đến nay đã sống trên thế gian này bao nhiêu năm rồi?” Thanh Đạo trưởng lão trả lời: “Lão tăng tại thế đã hơn 62 năm rồi”. Thầy Tế Công lại hỏi: “Nếu như đã sống trên thế gian này hơn 62 năm, vậy thì xin hỏi điểm linh quan trong cơ thể trưởng lão nằm ở đâu?” câu hỏi này đã khiến Đạo Thanh trưởng lão không thể trả lời được.

Đến năm thầy 18 tuổi, Vương phu nhân bị bệnh, được vài hôm bà qua đời. Phụ thân cũng đã về cõi Tây thiên không lâu sau đó. Sự vô thường của đời người, khiến cho thầy hiểu ra sự quý báu của thời gian, không được phép xem nhẹ

chuyện sinh tử. Thế là thầy đến Linh Ẩn Tự tại Tây Hồ, Hàng Châu bái Viễn Hạch trưởng lão xuất gia học ngồi thiền. Trong một đêm thầy đã bị ngã rất nhiều lần, thầy nghĩ: “Mục đích xuất gia của ta là mong được minh tâm kiến tánh, để ngộ được Phật pháp, vậy mà hiện giờ lại chỉ biết ngồi đây cầm điếu mù loà như một cái xác chết, vậy thì có khác gì là cỏ cây đất đá đâu?” Do đó, thầy đến từ già phương trưởng chuẩn bị trở về nhà. Viễn Hạch trưởng lão trong phòng phương trưởng đã biết được những ý nghĩ của thầy, khi thầy bước vào phòng phương trưởng, Viễn Hạch trưởng lão bảo thầy đến gần hơn và tát thẳng vào mặt thầy một cái tát, đồng thời quát lớn: “Nơi đến còn chưa ngộ, há có thể biết nơi về, cái tát này, ta đánh vì cái tánh hay quên.” Chính cái tát này đã khiến thầy khai ngộ, thầy đã nhớ ra được nhân duyên những kiếp trước của mình. Thế là trong tâm khảm của thầy, thầy đã có thể nhẹ nhàng vứt bỏ những tánh khí thông tục tầm thường, và tìm thấy nguồn trí tuệ thượng căn.

Để che giấu thân phận, hoà nhập chúng sinh, nhất cử nhất động của thầy Tế Công đều phần nào mang dáng vẻ của một gã điên khùng say rượu. Có lúc thầy chơi đùa với bọn trẻ con tại Lãnh Tuyên Tự, có lúc thầy lộn nhào với một lũ khi, có lúc thầy lại đi ngao du sơn thủy một mình, cất cao giọng hát, có lúc thầy đi khắp các con đường ngõ hẻm để kết duyên với mọi người. Với đôi giày rách, chiếc mũ rách và chiếc áo cà-sa cũng rách trên người, song, bằng tấm lòng từ bi độ thế cứu người, nơi đâu có bất bình là nơi đó có dấu chân của thầy Tế Công. Có một người vì muốn tìm lại đứa con gái mất tích của mình, nhưng tìm khắp nơi mà vẫn không thấy, trong lòng hết sức đau khổ và thất vọng, nên đã tìm cách định treo cổ tự vẫn. Thầy đã tìm đủ mọi cách để can ngăn khuyên bảo, và cuối cùng thầy dùng Phật pháp giúp ông ấy tìm được con mình, cha con đoàn tụ, vui vầy bên nhau. Có một lần, thầy Tế Công đi ngang một ngôi làng, vừa lúc có người làm lễ kết hôn. Tất cả dân làng đều đang chúc mừng cho đám cưới, nhưng thầy biết rằng ngọn núi cạnh làng sắp bị sạt lở, thế là thầy đã cướp tân nương, cõng trên lưng chạy ra khỏi làng, người dân trong làng đều chạy đuổi theo thầy, đuổi mãi cho đến khi ra khỏi ngôi làng. Khi đó, quả thật ngọn núi đổ xuống lấp bằng cả ngôi làng. Nếu thầy Tế Công không gây sự đùa cợt khiến mọi người đuổi theo, thì tánh mệnh của tất cả dân làng đã không còn. Dân làng thấy vậy, thật sự cảm thấy kinh hãi bất ngờ, từ đó cũng đã hiểu được dụng tâm của thầy.

Có một vị quan trong triều gọi là Thảm Ngũ Quan, quen biết với thầy Tế Công.

Một hôm, ông ta mời thầy Tế Công đến uống rượu, để thử xem định lực của thầy tu luyện đến đâu. Ông ta đã đưa một cô gái đến ngồi uống rượu cùng thầy. Thầy Tế Công rượu say nhưng lòng không lay, thầy ngồi bất động như tượng và ngủ một mình trên giường lò, cô gái đó cũng phải đi ngủ một mình ở một nơi khác. Sáng hôm sau, Thảm Ngũ Quan nghe cô gái đó kể lại, tỏ ra hết sức khâm phục và nói: “Đạo cao long hổ phục, đức trọng quỷ thần khâm, thật không hổ danh là một người xuất gia.” Các câu chuyện về thầy Tế Công đi khắp nhân gian độ hoá chúng sinh thật nhiều không kể xiết và hết sức hấp dẫn ly kỳ. Sự du hí thần thông trong hơn 50 năm, từ vùng Tây Hồ non xanh nước biếc cho đến lưu vực Giang Nam Thái Hồ, khắp nơi đều truyền tụng về những câu chuyện thần kỳ của thầy Tế Công. Trong suốt khoảng thời gian ấy, thầy đã khuyên hoá nhân tâm, trừ ma hàng yêu, gìn giữ chánh khí cho đất trời, xây dựng cương thường trong nhân gian. Trên khắp thế gian, mọi người mọi nhà đều biết đến và truyền tụng nhau về Thầy Tế Công Hoạt Phật đời nhà Tống với những câu chuyện được lưu hương nghìn đời.

Để có thể tiếp tục cứu khổ cứu nạn tại nhân gian, Thầy Tế Công đã không luyến tiếc quả vị nơi Cực lạc, 72 lần thầy giảng thế xuống nhân gian, đèo lái pháp thuyền từ bi, kết thiện duyên ở khắp nơi, tùy duyên độ hoá chúng sinh. Do đó, rất nhiều các vị tiền hiền chúng ta trong những kiếp trước đã từng là người thân, bằng hữu hay đệ tử của thầy. Cho nên, trong lần phổ độ tam tào này, chúng ta lại quỳ dưới cửa Phật của thầy, và chắc chắn duyên phận của chúng ta với thầy trong kiếp này sẽ càng đặc biệt hơn nhiều. Chúng ta may mắn được hưởng hồng ân sinh dưới thời bạch dương, phải biết nhận thức mỗi nhân duyên thù thắng này, tích cực gia nhập hàng ngũ những người tu Đạo, hành Đạo. Tự bản thân chúng ta phải biết nắm bắt và chia sẻ những gì mình đạt được cho người khác, để phần nào có thể báo đáp được sự to lớn của thiên ân sư đức, có vậy mới không uổng sống kiếp này.

IKTCD S

法會側記：

12

炎炎夏日，正值中元時節，到處都在忙著張羅普渡祭拜，中壢蓄德佛堂，卻是上下都在忙著越語法會的各項工作，雖是頂著烈日，但是辦事人員，各個都露出可愛的笑容，為這人天共辦的法會護持，人人了愿快樂。

烈日當空、熱浪襲捲，卻擋不住法會班員參與的熱誠，掛號處也一樣熱烘烘，人聲鼎沸。備好數量的掛號單及名牌不敷使用，遠離家鄉的越南朋友，由引保師引進法喜充滿及因緣殊勝的佛軒，雖然初入一貫殊勝佛門開法會，但內心的喜悅，已淡忘

日夜思鄉的情愁與異鄉打拼的勞累。

近午時辰南屏濟公臨壇，借著木筆沙盤批訓，問候大家及定靜心氣聆聽慈訓。師尊非常慈悲；每說一句就借由翻譯人員一句句翻譯，來勉勵班員，開啟塵封已久心靈，說明大道難求，若無佛緣或無累劫累世的良好根基，怎能參加莊嚴神聖法會，猶如天堂般的佛殿能夠接近，善知識開啟智慧，開創往後一生的光明大道，使身心安定平樂，遠離無明痴愚，更可了解人生有神聖光明的修辦大道，成就萬世萬人敬仰的成道仙佛菩薩。

此時正是三期普渡，白陽應運，能夠來參加法會都是有智慧、有福報，不用出家修行，日常生活中即可學道修道、渡人立愿、建功立德，尤其坤道應運，能夠如同古時候的修道人修行成道，在家也可修道成道。在家修行更可營造幸福的彌勒家園，全家人甚至親戚朋友，和樂融融如同天堂般快樂。只要徒兒時時刻刻不論修行中或工作中皆放下自我與自私，將仁愛盡情發揮影響周遭所有眾生，心發眾生可渡，進而清平的社會與世界大同指日可待。

最後仙佛以[我們都是一家人]這首歌，希望徒兒都是一家人，心連心，發揮每個人的大愛，成就每一個當下，而且仙佛時刻都在鼓勵著我們，將人的本份盡到，自然可以成就仙佛。

PHÁP HỘI TẮC KÝ

Ngày hè nóng bức, đúng vào dịp lễ trung nguyên, khắp mọi nơi đều làm lễ cúng bái phổ độ, song tại Phật Đường Súc Đức khu Trung Lịch lại đang bận rộn với các công việc của buổi Pháp Hội Việt Ngữ, tuy phải đội trên đầu cái nắng chói chang, nhưng các nhân viên phục vụ đều mang trên khuôn mặt nụ cười đáng yêu, để hộ trì cho buổi Pháp Hội trời và người cùng làm, mọi người đều liễu nguyện trong niềm vui.

Trời nắng to, từng luồng hơi nóng ập đến, nhưng không thể ngăn cản sự nhiệt thành tham gia của các học viên Pháp Hội, khu vực ghi danh càng náo nhiệt như lò lửa và luôn nhộn nhịp tiếng người. Số lượng giấy ghi danh và thẻ học viên đã được chuẩn bị sẵn đường như không đủ dùng. Các Đạo thân Việt Nam xa quê nhà được dẫn bảo sư dẫn vào Phật hiền tràn đầy niềm vui và nhân duyên tuyệt diệu, tuy mới lần đầu tiên bước chân vào Phật môn Nhất Quán thù thắng, nhưng niềm vui trong lòng đã khiến cho các Đạo thân Việt Nam tạm thời quên đi nỗi nhớ nhung quê hương xa xôi và sự mệt nhọc vất vả của sự phấn đấu tại nơi đất khách quê người.

Thời gian gần trưa Thầy Nam Bình Tế Công Lâm Đàn, người đã mượn bút gỗ sa bàn, hỏi thăm các học trò và bảo các học trò định tĩnh tâm khí để lắng nghe những lời từ huấn của Thầy. Thầy đã hết sức từ bi thông qua phiên dịch từng câu từng chữ động viên các học trò, mở ra tâm tính mê muội đã lâu của chúng ta, Thầy nói Đại Đạo khó cầu, nếu không phải có Phật duyên và căn cơ tốt, thì làm sao có thể tham gia Pháp Hội thần thánh trang nghiêm như Thiên Đàn, tại đây có thể tiếp cận được những tri thức lương thiện mở mang trí tuệ, khai sáng con đường tu Đạo quang minh thần thánh, làm cho thân tâm có được sự an định bình lạc, tránh xa vô minh ngu si, càng có thể hiểu được cuộc đời có con đường tu Đạo quang minh thần thánh, trở thành tiên Phật bỏ tất mãi mãi được mọi người kính ngưỡng.

Lúc này chính là thời kỳ Tam Kỳ Phổ Độ, Bạch Dương ứng vận, có thể đến tham dự Pháp Hội đều là những người có trí tuệ, có phúc báo. Không cần xuất gia tu hành, trong cuộc sống ngày thường cũng có thể học Đạo tu Đạo, lập nguyện độ người, xây công dựng đức. Đặc biệt là việc khôn đạo ứng vận, nữ giới có thể tu hành thành Đạo như những người tu Đạo thời xưa, tại gia cũng có thể tu Đạo thành Đạo. Tu Đạo tại gia càng có thể xây dựng gia viên Di Lạc hạnh phúc, tất cả thành viên trong gia đình, thậm chí bạn bè người thân, cùng nhau sống cuộc sống vui vẻ sum vầy như trên Thiên Đàn. Thầy dạy rằng, chỉ cần các con bất luận trong cuộc sống hay trong công việc, nếu có thể bỏ đi cái tôi và lòng ích kỷ, phát huy hết mình sự nhân ái để ảnh hưởng tất cả chúng sinh xung quanh mình, thì từ đó sẽ sớm ngày có thể nhìn thấy cảnh thế giới đại đồng, xã hội thanh bình.

Cuối cùng, Thầy dùng bài hát “Chúng ta là người một nhà” để thể hiện sự mong muốn rằng tất cả chúng ta đều là người một nhà, tâm liền tâm, để phát huy đại ái trong mỗi con

người, để làm tốt những sứ mệnh hiện tại này nói rằng tiên phật luôn luôn bên cạnh chúng ta và đồng viên chúng ta, chỉ cần nỗ lực phấn đấu của con người, tự nhiên sẽ có thể trở thành tiên phật.

ĐẠO CHI TÔ N CHỈ

Kính thiên địa Lễ thần minh Ái quốc
trung sự Đôn phẩm sùng lễ Hiếu phụ mẫu
Trọng sư tôn Tín bằng hữu Hoà hương lân
Cải ác hướng thiện Giảng minh ngũ luân
bát đức Xiển phát ngũ giáo thánh nhân chỉ
áo chỉ Khắc tuân tứ duy cương thường chỉ
cổ lễ Tẩy tâm địch lọc Tá giả tu chân
Khôi phục bản tánh chí tự nhiên Khởi phát
lương tri lương năng chí chí thiện Kỳ lập
lập nhân Kỳ đạt đạt nhân Văn thế giới vi
thanh bình Hoá nhân tâm vi lương thiện
Kỷ thế giới vi đại đồng

IKTCD S

敬天地。禮神明。愛國忠事。敦品崇禮。
孝父母。重師尊。信朋友。和鄉鄰。改惡
向善。講明五倫八德。闡發五教聖人之奧
旨。恪遵四維綱常之古禮。洗心滌慮。借
假修真。恢復本性之自然。啟發良知良能
之至善。己立立人。己達達人。挽世界為
清平。化人心為良善。冀世界為大同。

IKTCD S